

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

УДК 352/354

Бовсунівська І.В.

Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського

ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ОБ'ЄКТ ТЕОРЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

У статті зроблено спробу уточнення змісту поняття «публічно-приватне партнерство» (ППП) та виокремлено різні аспекти дослідження цього явища українськими науковцями. Визначено особливості аналізу публічно-приватного партнерства фахівцями економічних, управлінських і правових наук. Зосереджено увагу на особливостях дослідження цього явища спеціалістами з публічного управління в розрізі окремих спеціальностей з акцентом на актуальності й новизні досліджень. Визначено спільне та відмінне у співвідношенні змістів явищ публічно-приватного й державно-приватного партнерства.

Ключові слова: публічно-приватне партнерство, державно-приватне партнерство, наукова новизна досліджень державно-приватного партнерства, проекти державно-приватного партнерства, державне управління, бізнес, економіка.

Постановка проблеми. В умовах погіршення економічної ситуації та фінансової кризи в Україні особливого значення для забезпечення економічного розвитку територій набуває активізація інвестиційної діяльності, що, враховуючи обмеженість бюджетних ресурсів, вимагає залучення додаткового позабюджетного фінансування для реалізації масштабних модернізаційних проектів у різних секторах економіки. Одним із таких механізмів залучення є публічно-приватне партнерство, яке є своєрідним інституційним та організаційним альянсом публічної влади і приватного сектору, створеним задля реалізації суспільно значущих проектів розвитку стратегічно важливих видів економічної діяльності. Актуальність використання механізму PPP в Україні пояснюється такими причинами, як наявність у державній і комунальній власності великої кількості майна та цілісних майнових комплексів, які потребують інвестицій у їх оновлення й запровадження ефективного господарського управління; необхідність залучення значних інвестицій у масштабні інфраструктурні проекти та стратегічні галузі промисловості задля забезпечення економічного розвитку держави й регіонів; вищий, порівняно з публічними органами влади, рівень управління та наявність значного досвіду застосування передових технологій у приватному секторі внаслідок спеціалізації на певному виді господарської діяльності; наявність значних інвестиційних ресурсів у

приватних компаній і їх зацікавленість у довгострокових проектах із державними гарантіями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В останнє десятиліття в наукових колах усе частіше обговорюються питання сучасної теорії і практики публічно-приватного партнерства. Це стосується численних зарубіжних фахівців. У роботах Р. Аронетіса, Д. Аудріца, Ф. Басанеса, Р. Болла, М. Віліса, Дж. Гелбрейта, С. Греве, К. Джомо, Е. Єскамба, І. Іноземцева, А. Кеслера, Д. Кінга, Х. Крамера, М. Лендшел, Т. Нотебума, Д. Мендесі, У. Мерса, Д. Міранди, Ф. Монтейро, С. Осборна, Д. Платца, Дж. Ролза, К. Теуаса, К. Фелсінгера, М. Фліндерса, С. Харріса, А. Чоудхурі, К. Шарма, У. Шарпа та інших ґрунтовно розкрито найважливіші передумови виникнення публічно-приватного партнерства, основні форми й моделі його реалізації в ринковій економіці та вплив на соціально-економічний розвиток і рівень життя населення країн світу. Особливості взаємовідносин держави й бізнесу в трансформаційній економіці, зокрема інституційне забезпечення цього процесу, специфічні риси та суперечності розвитку державно-приватного партнерства в період ринкових перетворень досліджені в працях українських і російських учених: Л. Абалкіна, М. Айрапетяна, В. Базилевича, З. Варналія, З. Галушки, А. Гальчинського, В. Геєця, С. Глаз'єва, П. Єщенко, Я. Жаліла, В. Сизоненка, Л. Федулової, Є. Черевикова, А. Чухна та інших.

Вагомі теоретичні здобутки щодо проблематики розвитку інституту публічно-приватного партнерства в Україні представлені в роботах українських учених-економістів: М. Авксентьева, О. Афанасьєва, А. Бельянінова, Н. Бондара, І. Брайловського, О. Дикого, І. Запатріної, С. Захарова, Н. Клевцевич, М. Маісурадзе, А. Мостепанюк, О. Пильтяй, Н. Філіпова, Е. Шевченка, П. Шилепницького та інших.

Значний внесок у дослідження сутності, форм, моделей і механізмів публічно-приватного партнерства, визначення напрямів удосконалення адміністративно-правового регулювання цього інституту в Україні здійснили такі вчені-юристи, як О. Вінник, Г. Знаменський, В. Мамутов, О. Сиротюк, Д. Шликов, М. Сатановська, О. Сімсон, В. Струкова, І. Спасибо-Фатєєва.

На актуальність проблеми розвитку публічно-приватного партнерства в системі державного управління вказують численні теоретичні дослідження вітчизняних науковців, таких як Г. Аксьонова, В. Бакуменко, О. Балюк, О. Баталов, Н. Безбах, О. Бутник, О. Васильєва, О. Дацій, О. Длугопольський, С. Домбровська, С. Єрмілов, В. Жук, А. Заскалкін, П. Надолішній, С. Сімак, В. Узунов, О. Фоменко та інші.

Незважаючи на суттєву теоретичну розробленість публічно-приватного партнерства крізь призму різних наук, сьогодні мало досліджуваним залишається механізм публічно-приватного партнерства з позицій науки державного управління. Виходячи із цього, виникає потреба в комплексному дослідженні сутності й особливостей упровадження механізму публічно-приватного партнерства в процесі формування та реалізації державної політики в різних сферах у сучасних умовах, що сприяє розвитку суспільства загалом.

Постановка завдання. Метою статті є уточнення змісту явища публічно-приватного партнерства через призму узагальнення й аналізу інформації щодо здійснених в Україні за останні 12 років наукових досліджень феномена публічно-приватного партнерства передусім у межах захисту кандидатських і докторських дисертацій та аналіз сучасного стану розвитку публічно-приватного партнерства, виявлення основних проблем і визначення напрямів його подальшого розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. За останні 12 років в Україні захищено 38 дисертацій на теми, що прямо пов'язані з науковою проблемою публічно-приватного партнерства. У науковій літературі вживаються терміни: «дер-

жавно-приватне партнерство», «приватно-державне партнерство», «публічно-приватне партнерство», «публічно-державна кооперація» тощо. Більш усталеним є поняття «державно-приватне партнерство», яке, власне, і згадується в Законі України «Про державно-приватне партнерство», що традиційно пов'язане з роллю держави в суспільних відносинах. Варто одразу зауважити, що термін «публічно-приватне партнерство» (далі – ППП) є трохи ширшим, ніж термін «державно-приватне партнерство» (далі – ДПП), адже суб'єктами відносин у ДПП є органи державної влади, з одного боку, та приватні партнери – з іншого. Суб'єктами ж ППП є, з одного боку, приватні партнери, а з іншого – публічний сектор, який включає в себе не тільки державні органи влади, а й органи місцевого самоврядування, а крім того, некомерційні, недержавні, громадські організації, ініціативні групи, незалежні медіа, науковців, волонтерів.

Отже, можна вважати, що наукові дослідження ДПП – це дослідження в Україні явища публічно-приватного партнерства, але в більш вузькому значенні й з огляду на специфіку прояву та функціонування цього явища в нашій країні. У сучасних умовах господарювання більш коректним є термін «публічно-приватне партнерство» (в англомовній літературі – Public Private Partnership, PPPs), що найбільш точно відтворює зміст концепції, оскільки в зарубіжній практиці у відносинах із приватним сектором активно беруть участь як органи державної влади, так й органи місцевого самоврядування, громадські організації, благодійні фонди.

Лише 6 науковців із 38 досліджували наукову проблему ППП, відповідно, у 32 роботах дослідники аналізують явище ДПП. Перша робота на тему ДПП захищена у 2009 році. У 2010 році захищено вже 4 роботи, у 2011 та 2012 роках – по 3 роботи, у 2013 році – уже 7 робіт, уперше з'являються докторські дисертації на цю тематику в кількості 2 роботи; у 2014 році захищено 5 робіт, із яких одна – докторська, у 2015 році – 11 робіт, із яких 4 є докторськими дисертаціями. Отже, за 7 років захищено 27 кандидатських і 7 докторських дисертацій. У 2017 році захищено ще дві дисертації (одна кандидатська й одна докторська з державного управління), присвячені публічно-приватному партнерству.

Найбільше дисертацій захищено за економічними спеціальностями – 14 кандидатських і 6 докторських; за юридичними спеціальностями захищено 6 кандидатських та 1 докторська дисертації, а за управлінськими – 9 кандидатських і 2 докторські

дисертації. Здобувачі наукових ступенів кандидатів і докторів юридичних наук досліджували господарсько-правові та адміністративно-правові засади ДПП в Україні, правову природу оренди майна та договірний механізм реалізації ДПП, а також правову модель ДПП в інноваційній стратегії України.

Здобувачі наукових ступенів кандидатів і докторів економічних наук досліджували загальні питання розвитку ППП (розвиток ДПП в трансформаційній економіці та в Україні, методологію, теорію, механізми розвитку ДПП, питання гармонізації інтересів сторін), деякі фінансові аспекти (фінансування проектів ППП, венчурне фінансування на засадах ДПП, питання формування фінансового потенціалу й організації бюджетного контролю в межах ППП), а також проблеми впровадження ППП в конкретних галузях і сферах (у вугільній промисловості, комунальному господарстві, дорожній галузі, науково-інноваційній сфері, цивільному будівництві, на ринку авіаційних перевезень, у морських портах, у транспортній інфраструктурі та інфраструктурних галузях загалом). Кандидатів і докторів наук з державного управління цікавили питання розвитку ДПП в різних галузях і сферах (таких як туристична галузь, науково-інноваційна сфера, сфера страхових послуг, сфера підприємництва), а також загальні питання реалізації та розвитку ДПП в Україні та питання управління публічно-приватним партнерством на місцевому рівні.

Подальший аналіз стосується дисертацій науковців лише спеціальностей державного управління. У рамках державного управління існують 5 спеціальностей: 25.00.01 – теорія та історія державного управління; 25.00.02 – механізми державного управління; 25.00.03 – державна служба; 25.00.04 – місцеве самоврядування; 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку. Усі кандидатські та докторські дисертації (9 кандидатських і 2 докторські дисертації), які досліджують розвиток інституту публічно-приватного партнерства в Україні, захищені зі спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління. Змістом спеціальності є дослідження теоретико-методологічних і науково-практичних проблем і закономірностей державних механізмів, адміністративно-організаційних напрямів державотворення, функцій, структури й особливостей апарату управління на різних рівнях.

Лише 2 науковці (С. Сімак [24] та О. Фоменко [30]) із 9 досліджували наукову проблему ППП,

відповідно, у 7 роботах дослідники аналізують явище ДПП. Перша робота на тему ДПП захищена у 2009 році (С. Захарова [15]) і присвячена дослідженню ДПП в системі регулювання туристичної галузі України.

Наступні дисертаційні роботи також присвячені дослідженню розвитку ДПП в різних сферах і на різних рівнях: у науково-інноваційній (С. Єрмілов [12]); у сфері страхових послуг (Н. Безбах [5]); у сфері культури (І. Дубок [11]); на регіональному рівні (А. Заскалкін [14]).

Значна кількість аспірантів і докторантів спеціальності державне управління намагаються привнести свій вклад у розвиток понятійного апарату, систематизувати основні підходи до базових категорій і засад публічно-приватного партнерства, досліджують історичний досвід розвитку інституту ППП в Україні, конкретизують зміст механізму ППП, розглядають організаційно-правове, інформаційно-комунікативне забезпечення механізму ППП в Україні (Н. Безбах [5], І. Дубок [11], В. Жук [13], С. Захарова [15], А. Заскалкін [14], С. Сімак [24], О. Фоменко [30]). Це свідчить про те, що явище ППП загалом і ДПП зокрема в Україні знаходиться в стані активного формування й не є до кінця оформленим. У зв'язку із цим багато дослідників у роботах узагальнюють кращий зарубіжний досвід застосування ППП в різних сферах і визначають можливість його використання у вітчизняній практиці з урахуванням українських реалій (С. Захарова [15], Н. Безбах [5], С. Сімак [24]).

Заслугове на увагу докторська дисертація С. Сімака «Інституційний розвиток публічно-приватного партнерства в системі державного управління» (2017 рік) [24]. У дослідженні узагальнено теоретичний доробок з проблем державного управління у сфері публічно-приватного партнерства, уточнено сутність і зміст основних категорій; систематизовано теоретичні підходи до визначення доцільності використання проектів ППП та визначено чинники їх ефективного розвитку; визначено напрями формування механізму взаємодії в рамках ППП в інноваційній сфері з метою ефективного розвитку національної інноваційної системи; сформовано концептуальну модель удосконалення системи інституційного забезпечення державного управління у сфері ППП з урахуванням особливостей взаємодії громадянського суспільства, органів державної влади та приватних партнерів в Україні; принципову модель взаємодії сторін у рамках проектів ППП, що враховує особливості взаємозв'язків його елементів.

Актуальним є дослідження О. Фоменко «Інституціональний механізм публічно-приватного партнерства в Україні в контексті децентралізації влади» (2018 рік) [30]. У дисертації комплексно з урахуванням сучасних методів пізнання, здобутків вітчизняних і зарубіжних досліджень, міжнародного та чинного законодавства України розкрито концептуальне бачення вдосконалення ППП з погляду міжнародних практик територіальної, інституціональної, організаційної децентралізації й децентралізації структурно-інституціональної взаємодії суб'єктів держави та бізнесу. Обґрунтовано основні напрями й алгоритм впровадження інституціонального механізму ППП як системного елемента державної регіональної політики в умовах децентралізації повноважень в Україні.

Також в Україні написано ґрунтовні монографічні дослідження з проблем партнерства, серед яких – роботи О. Амоші, Н. Боднар [6], Ю. Вдовенко, О. Дикого [10], Ю. Драгун, Ю. Залознової, І. Запатріної, А. Мельник, Н. Овчарової, С. Підгасць, В. Павлова, С. Сімака [24], О. Сімсон [26], В. Тищенко, П. Шилепницького [32] та інших.

Висновки. Сьогодні можна оцінити стан наукового розроблення проблематики цього дослідження як задовільний. У статті представлена значна кількість ґрунтовних досліджень учених різних спеціальностей із проблематики ППП, аналізу сучасного стану розвитку цього інституту, виявлення основних проблем і визначення напрямів його подальшого розвитку. Можна констатувати, що протягом останніх років інтерес науковців до питань ППП активно зростає, підвищується рівень теоретичних розробок проблем публічно-приватного партнерства. В Україні актуальність розвитку публічно-приватного партнерства зумовлена багатьма чинниками, тому ці проблеми стають усе більше перспективним напрямом наукових досліджень. Варто зазначити вагомий внесок українських учених у дослідження механізмів реалізації ППП в Україні в певних сферах: у сфері житлово-комунального господарства; у сфері збору, очищення та розподілення води; у сфері управління нерухомістю; у сфері оброблення відходів; у сфері туризму та відпочинку; у науково-

інноваційній сфері; у сфері аграрних, земельних, екологічних і космічних відносин; в автодорожній сфері.

Проблема ППП в українських дослідженнях подається й аналізується дещо обмежено, зокрема без детального аналізу діяльності суб'єктів, які роблять це партнерство публічно-приватним, а не лише державно-приватним. У сучасних умовах господарювання більш коректним є термін «публічно-приватне партнерство», що найбільш точно відтворює зміст концепції, оскільки в зарубіжній практиці у відносинах із приватним сектором активно беруть участь як органи державної влади, так й органи місцевого самоврядування, громадські організації, благодійні фонди.

Водночас нерозкритими та малодослідженими залишаються питання застосування ППП у сфері освіти, медицини й охорони здоров'я, екології, громадського порядку та безпеки, відпочинку, культури та спорту, у розвитку соціальної інфраструктури, у секторі телекомунікації.

Сьогодні надзвичайно актуальними є питання децентралізації влади, формування спроможних територіальних громад, ефективного управління територіями й різних аспектів місцевого самоврядування. Зміцнення місцевої економіки, конкурентоспроможності територій, збільшення інвестицій і підвищення якості життя вимагають розуміння процесів місцевого економічного розвитку й ужиття стратегічних дій в умовах мінливої та все більш конкурентоспроможної ринкової економіки. Зважаючи на конкурентні виклики нового століття й з огляду на позитивний досвід місцевого розвитку країн заходу, до планування майбутнього місцевого економічного розвитку варто підходити на засадах публічності, діалогу та погодження інтересів трьох суб'єктів національної економіки – «влади, бізнесу і громади». Саме такий підхід має лягти в основу модернізації економіки країни. Дослідження розвитку інституту ППП (партнерства публічної влади, приватного сектора та громади) як важливого складника спроможності об'єднаних територіальних громад вирішувати питання місцевого розвитку можуть стати предметом подальших наукових досліджень і дискусій.

Список літератури:

1. Бондар Н.М. Розвиток транспортної інфраструктури України на засадах державно-приватного партнерства : монографія. Київ: НТУ, 2014. 336 с.
2. Авксентьев М.Ю. Державно-приватне партнерство як сучасний механізм залучення інвестицій в інфраструктурні галузі України: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.03. Київ, 2010. 20 с.
3. Алавердян Л.М. Становлення і розвиток державно-приватного партнерства у вугільній промисловості України: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.03. Донецьк, 2011. 20 с.

4. Афанасьєва О.К. Організаційно-економічні основи розвитку державно-приватного партнерства в морських портах України: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04. Одеса, 2011. 19 с.
5. Безбах Н.В. Формування державно-приватних партнерських відносин у сфері страхових послуг в Україні: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Київ, 2014. 20 с.
6. Боднар Г.Ф. Управління державно-приватними партнерствами на засадах гармонізації інтересів сторін: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04. Івано-Франківськ, 2010. 20 с.
7. Бондар Н.М. Управління розвитком транспортної інфраструктури України на засадах державно-приватного партнерства: автореф. дис. ... докт. екон. наук: спец. 08.00.03. Київ, 2015. 41 с.
8. Брайловський І.А. Державно-приватне партнерство: методологія, теорія, механізми розвитку партнерства: автореф. дис. ... докт. екон. наук: спец. 08.00.01. Харків, 2015. 40 с.
9. Дем'янченко А.Г. Управління розвитком підприємств України на засадах впровадження державно-приватного партнерства (на прикладі морських портів): автореф. дис. ... докт. екон. наук: спец. 08.00.04. Маріуполь, 2014. 36 с.
10. Дикий О.В. Державно-приватне партнерство як механізм ефективного відтворення конвергентного потенціалу будівельних підприємств: автореф. дис. ... докт. екон. наук: спец. 08.00.04. Київ, 2013. 36 с.
11. Дубок І.П. Державно-приватне партнерство як механізм формування та реалізації культурної політики в Україні: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Київ, 2017. 20 с.
12. Єрмілов С.Ф. Формування механізмів державно-приватного партнерства в науково-інноваційній сфері України: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Запоріжжя, 2012. 20 с.
13. Жук В.П. Формування механізмів розвитку державно-приватного партнерства в Україні: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Київ, 2013. 20 с.
14. Заскалкін А.С. Механізми розвитку державно-приватного партнерства на регіональному рівні: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Харків, 2017. 20 с.
15. Захарова С.Г. Державно-приватне партнерство в системі регулювання туристичної галузі України: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Запоріжжя, 2009. 22 с.
16. Іщенко Т.М. Організація бюджетного контролю цивільного будівництва в проектах державно-приватного партнерства: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04. Київ, 2015. 24 с.
17. Клевцєвич Н.А. Формування інституціональних умов партнерства приватного та державного секторів у комунальному господарстві України (на прикладі підприємств водопровідно-каналізаційного господарства): автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.03. Одеса, 2011. 20 с.
18. Ковальова О.М. Венчурне фінансування на засадах державно-приватного партнерства: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.08. Одеса, 2015. 20 с.
19. Ляхович О.О. Державно-приватне партнерство в науково-інноваційній сфері: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.03. Тернопіль, 2014. 20 с.
20. Мостепанюк А.В. Розвиток державно-приватного партнерства в трансформаційній економіці: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.01. Київ, 2013. 20 с.
21. Овсянникова Я.О. Фінансування проектів публічно-приватного партнерства: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.08. Київ, 2014. 20 с.
22. Остапенко В.М. Формування фінансового потенціалу публічно-приватного партнерства в контексті фінансової політики держави: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.08. Харків, 2015. 20 с.
23. Полянська Н.О. Управління державно-приватним партнерством на ринку авіаційних перевезень: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04. Київ, 2009. 20 с.
24. Сімак С.В. Інституційний розвиток публічно-приватного партнерства в системі державного управління: автореф. дис. ... докт. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Миколаїв, 2017. 36 с.
25. Сатановська М.А. Адміністративно-правове забезпечення державно-приватного партнерства в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Київ, 2015. 22 с.
26. Сімсон О.Е. Правова модель державно-приватного партнерства як інструмент гармонізації публічних і приватних інтересів в інноваційній стратегії України: автореф. дис. ... докт. юрид. наук: спец. 12.00.04, 12.00.03. Харків, 2015. 42 с.
27. Струкова В.Д. Адміністративно-правове регулювання публічно-приватного партнерства в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Київ, 2016. 20 с.
28. Терещенко С.В. Договірний механізм реалізації державно-приватного партнерства: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.04. Київ, 2012. 20 с.
29. Філіпова Н.В. Державно-приватне партнерство в системі залучення інвестицій в дорожню галузь: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.03. Чернігів, 2013. 20 с.
30. Фоменко О.П. Інституціональний механізм публічно-приватного партнерства в Україні в контексті децентралізації влади: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Івано-Франківськ, 2018. 20 с.

31. Шевченко Е.Ю. Організаційно-економічні засади забезпечення публічно-приватного партнерства при реалізації інфраструктурних проектів муніципального водопостачання та водовідведення: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04. Харків, 2013. 22 с.

32. Шилепницький П.І. Розвиток інституту державно-приватного партнерства в Україні: автореф. дис. ... докт. екон. наук: спец. 08.00.03. Львів, 2013. 40 с.

ПУБЛИЧНО-ЧАСТНОЕ ПАРТНЕРСТВО КАК ОБЪЕКТ ТЕОРЕТИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ В СФЕРЕ ПУБЛИЧНОГО УПРАВЛЕНИЯ

В статье сделана попытка уточнения содержания понятия «публично-частное партнерство» (ПЧП) и выделены различные аспекты исследования этого явления украинскими учеными. Определены особенности анализа публично-частного партнерства специалистами экономических, управленческих и правовых наук. Сосредоточено внимание на особенностях исследования этого явления специалистами публичного управления в разрезе отдельных специальностей с акцентом актуальности и новизны исследований. Определены общее и отличное в соотношении смыслов явлений публично-частного и государственно-частного партнерства.

Ключевые слова: публично-частное партнерство, государственно-частное партнерство, научная новизна исследований публично-частного партнерства, проекты публично-частного партнерства, государственное управление, бизнес, экономика.

PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP AS THE OBJECT OF THE THEORETICAL STUDIES IN THE PUBLIC ADMINISTRATION

There was made an attempt to clarify the meaning of public private partnership (PPP) and to single out the various aspects of the study of this phenomenon by Ukrainian scientists in this article. It was determined the specificity of the analysis of PPP by experts of economic, administrative and legal sciences. It was focused on the specifics of research of this phenomenon by specialists in public administration in a section of individual specialties with an emphasis on relevance and novelty of research. It was determined common and different points in the ratio of contents of phenomena of public-private and governmental-private partnerships.

Key words: public-private partnership, governmental-private partnership, scientific novelty of research of public-private partnership, projects of public-private partnership, government, business, economics.